

รายการอ้างอิง

- Billie F., Spencer B.F. Jr., Yang G., Carlson J.D. and Sain M.K. 1998. Smart damper for seismic protection of structures : a full-scale study. Proceedings of the 2nd World Conference on Structural Control. Kyoto, Japan. June 29-July 2.
- Carlson J.D., and Spencer Jr. B.F. 1996. Magneto-rheological fluid dampers for semiactive seismic control. Proceedings of the 3rd International Conference on Motion and Vibration Control." Chiba, Japan. Vol. III : 35-40.
- Chang C.C. 1993. Control of buildings using active tuned mass dampers. Journal of Engineering. Mechanics. ASCE. 121(3) : 355-366.
- Den Hartog, J.P. 1956. Mechanical Vibrations. 4th edition. NY : McGraw-Hill.
- Dyke S.J., Spencer B.F. Jr., Sain M.K. and Carlson J.D. 1997. On the efficacy of magnetorheological campers for seismic response reduction. Design Engineering Technical Conference. Sept 14-17. Sacramento, California.
- Dyke S.J. 1998. Seismic Protection of a Benchmark Building using magnetorheological Dampers. Proceedings of the 2nd World Conference on Structural Control. Kyoto, Japan. June 29-July 2.
- Hrovat D., Barak P., and Rabins M. 1983. Semi-active versus passive or active tuned mass dampers for structural control. Journal of Engineering Mechanics. ASCE, 109(3): 691-705.
- Meirovitch L. 1990. Dynamics and Control of Structures. (n.p.) : John Wiley&Sons.
- Lin C.C., Hu C.M., Wang J.F., and Hu R.Y. 1994. Vibration control effectiveness of passive tuned mass dampers. J. the Chinese Institute of Engineers. 17(3) : 367-376.
- Singh M.P., and Matheu E.E. 1997. Active and semi-active control of structures under seismic excitation. Earthquake Engineering and Structural Dynamics. 26 : 193-213.
- Soong T.T. 1990. Active Structural Control : Theory and Practice. Longman Scientific & Technical.
- Soong T.T. and Dargush G.F. 1997. Passive energy dissipation systems in structural engineering. UK : John Wiley&Sons.

- Spencer Jr. B.F. 1996. Recent trends in vibration control in the U.S.A. Proceedings of the 3rd International Conference on Motion and Vibration Control. Chiba, Japan. Vol. II, K1-K6.
- Spencer B.F. Jr., Dyke S.J., Sain M.K. and Carlson J.D. 1996. Phenomenological model of a magnetorheological damper. Journal of Engineering Mechanics.
- Villaverde R. 1994. Seismic control of structures with damped resonant appendages. Proc., First World Conf. on Struct. Control. Vol.1, WP4-113-WP4-122.
- Xu K. and Igusa T. 1992. Dynamic charateristics of multiple substructures with closely spaced frequencies. Earthquake Engineering and Structural Dynamics. 21 : 1059-1070.
- Yamaguchi H. and Harnpornchai N. 1993. Fundamental characteristics of multiple tuned mass dampers for suppressing harmonically forced oscillations. Earthquake Engineering and Structural Dynamics. 22 : 51-62.

ภาคผนวก

1. ตัวอย่างของโปรแกรมภาษา MATLAB ที่ใช้ในการวิเคราะห์การสันไหวของโครงสร้าง

clear

```
%***** Main Structure properties *****
ms=4620e3; ks=38600e3; cs=534e3; ls=7468e3;
ws=sqrt(ks/ms); xis=cs/(2*ms*ws);
%***** TMD properties *****
md=138e3; kd=1091e3; cd=80.8e3;
```

```
%***** Signal data *****
load sct85_n90w; % Load earthquake signal data
[t,Bx]=Cut(t,Bx,20,100);
Bx=0.02*9.81*Bx/max(abs(Bx)); % Adjust the PGA to 0.02 g
```

```
%***** Uncontrolled Case *****
```

DOF=1;

```
M=ms; C=cs; K=ks; LM=[-ls];
```

l=eye(DOF); O=zeros(DOF);

```
tempA=[I O; C M]; tempB=[O -I; K O]; tempC=[zeros(DOF,1); LM];
```

A=-inv(tempA)*tempB; B=inv(tempA)*tempC;

x0=zeros(2*(DOF),1);

F=Bx*B'; %--- = [B*P']';

X0=Respn(A,t,F,x0); % Use subprogram Respn to Solve Equation of motion

% Set Initial Condition to be zero

%***** Passive TMD Case *****

DOF=2;

M=[ms 0; md md]; C=[cs -cd; 0 cd]; K=[ks -kd; 0 kd]; LM=[-is -md]';

I=eye(DOF); O=zeros(DOF);

tempA=[I O; C M]; tempB=[O -I; K O]; tempC=[zeros(DOF,1); LM];

A=-inv(tempA)*tempB; B=inv(tempA)*tempC;

x0=zeros(2*(DOF),1);

% Set Initial Condition to be zero

F=Bx*B'; %---= [B*P']';

X1=Respn(A,t,F,x0); % Use subprogram Respn to Solve Equation of motion

```
%***** Mutiple TMD Case *****
                                            % Set mass ratio = 3%
mue=0.03;
                                            % Set number of TMDs = 5
NoTMD=5;
Frange=0.15;
                                            % Set Frequency range = 0.15
mTMD=mue*ms/NoTMD;
%***** Freg of TMDs *****
g0=0.957;
                                     % Set central TMD frequency ratio = 0.957
if NoTMD~=1
 DeltagTMD=Frange/(NoTMD-1);
else DeltagTMD=1;
end
gTMD=[g0-(NoTMD-1)/2*DeltagTMD:DeltagTMD:g0+(NoTMD-1)/2*DeltagTMD];
wTMD=gTMD*ws;
kTMD=wTMD.^2*mTMD;
xiTMD=0.0668;
                                     % Set damping coefficient = 6.68\%
cTMD=2*mTMD.*xiTMD.*wTMD;
DOF=NoTMD+1;
M=zeros(DOF); C=zeros(DOF); K=zeros(DOF); LM=zeros(DOF,1);
M(1,1)=ms; C(1,1)=cs; K(1,1)=ks; LM(1)=-ls;
for i=2:DOF
  M(i,1)=mTMD; M(i,i)=mTMD;
 C(1,i)=-cTMD(i-1); C(i,i)=cTMD(i-1);
 K(1,i)=-kTMD(i-1); K(i,i)=kTMD(i-1);
 LM(i)=-mTMD;
end
I=eye(DOF); O=zeros(DOF);
tempA=[I O; C M]; tempB=[O -I; K O]; tempC=[zeros(DOF,1); LM];
A=-inv(tempA)*tempB; B=inv(tempA)*tempC;
x0=zeros(2*DOF,1); %---- Initial Condition
F=Bx*B'; %--- = [B*P']';
Xm=Respn(A,t,F,x0);
```

84

%***** Semi active TMD Case ***** DOF=2; %---- Limitation R=10⁻⁸: % xid max=1.00; cd min=0.0e3; cd max=757e3; cd=cd_min; M=[ms 0; md md]; C=[cs -cd; 0 cd]; K=[ks -kd; 0 kd]; LM=[-ls -md]'; IM = -inv(M);A=[zeros(DOF) eye(DOF); -inv(M)*K -inv(M)*C]; B=[zeros(DOF,1); inv(M)*LM]; Bu=[zeros(DOF,1); inv(M)*[1-1]']; $x0=zeros(2^{(DOF)},1);$ Q=[ks 0 0 0; 0 0 0 0; 0 0 ms 0; 0 0 0 0]; %assume Q G=-LQR(A,Bu,Q,R);x=[0 0 0 0]'; % define initial condition X3=[x']; Ureq=[0]; Us=[0]; Cd=[cd]; for i=2:1 % For Loop until the end of earthquake signal u=G*x; Ureq=[Ureq; u]; % Store Required force if $x(4) \sim = 0$ cd=u/x(4);end if(cd<cd_min) cd=cd_min; elseif(cd>cd_max) cd=cd_max; end Us=[Us; $cd^{*}x(4)$]; % Store Available force % Store Damping Adjustment Cd=[Cd; cd]; C(1,2)=-cd; C(2,2)=cd;s A(3:4,3:4)=IM*C; % Convert Continous form to Discrete form [Ad,Bd]=C2D(A,B,dt);

X3=[X3;x'];

end

X3=[x0'; X3(1:I-1,:)];

save SCT85_N90W t Bx X0 X1 Xm X3 Cd Ureq Us PGA % Save Result

```
    Subprogram Respn ใช้สำหรับแก้สมการอนุพันธ์อันดับหนึ่งโดยวิธี Diagonalization
function U=Respn(A,t,F,x0);
```

%This function is created for find motion of n dof from the action force F

```
%
%
      command : U=Respn(A,t,F,x0);
%
% Input : F - force {dimension = length(t)x2n}
%
                             Version 1.1 --- 14/NOV/1999
n=length(x0);
t=t';F=F';
[P,D]=eig(A);
Pt=inv(P);
for i=1:n
 d(i)=D(i,i);
end
% Find Homogeneous solution
YH=[];
for i=1:n
 YH=[YH; exp(d(i)^{t})];
end
% Find Particular solution
YP=[];
```

```
Fdat=Pt*F;
```

for i=1:n

yprime=exp(-d(i)*t).*Fdat(i,:):

yp=exp(d(i)*t).*[Inte(t',yprime')]';

YP=[YP; yp];

end

```
% Find constants coefficients from initial conditions
```

```
YP0=YP(:,1);
```

X0=x0-P*YP0;

```
tempC=[];
```

```
for i=1:n
```

```
tempC(i,i)=YH(i,1);
```

end

```
tempC=P*tempC;
```

```
C=inv(tempC)*X0;
```

```
tempC=[];
```

```
for i=1:n
```

```
tempC(i,i)=C(i);
```

end

```
X=P*(tempC*YH+YP);
```

U=real(X');

% Output the results

3 การตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรม

3.1 เทียบผลการสั่นไหวของโครงสร้างระหว่างค่าที่ได้จากโปรแกรมและค่าที่ได้จากการ วิเคราะห์สมการทางคณิตศาสตร์ในกรณีที่ยังไม่มีการควบคุมอาคารเมื่อคลื่นแผ่นดินไหวมีความถี่ เท่ากับความถี่ของอาคาร

รูป ผ.1 แสดงการเปรียบเทียบผลที่ได้จากโปรแกรมกับคำตอบแม่นตรงกรณีที่ยังไม่มีการควบคุม การสั่นไหวของโครงสร้าง

3.2 เทียบผลการสั่นไหวของโครงสร้างระหว่างค่าที่ได้จากโปรแกรมในกรณีที่ยังไม่มีการควบ คุมอาคารและเมื่อควบคุมอาคารด้วยมวลหน่วงปรับค่าแบบแพสสีฟหนึ่งหน่วยและหลายหน่วยที่ ใช้ค่ามวลหน่วงมีค่า 0.0003 เปอร์เซ็นต์ของมวลอาคาร เมื่อคลื่นแผ่นดินไหวมีความถี่เท่ากับ ความถี่ของอาคาร

ฐป ผ.2 แสดงการเปรียบเทียบผลที่ได้จากโปรแกรมกรณีที่ยังไม่มีการควบคุมการสั่นไหวของโครง สร้างกับกรณีที่ควบคุมด้วยมวลหน่วงปรับค่าแบบแพสสีฟหนึ่งหน่วยและหลายหน่วยที่ใช้มวล หน่วงมีมวลน้อย

3.3 ตรวจสอบความสมดุลของระบบทั้งในส่วนของโครงสร้าง (Structure) และมวลหน่วง (TMD) สามารถแสดงความสมดุลระหว่างแรงภายนอกเนื่องจากการสั่นไหว(Excitation force) และแรงที่ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นในโครงสร้างและมวลหน่วงพบว่าแสดงความสมดุลได้ดังในรูปด้านล่าง

ฐป ผ.3 แสดงการเปรียบเทียบสมดุลทางพลศาสตร์ของแรงภายนอกและแรงภายใน

3.4 เทียบผลการสั่นไหวของโครงสร้างระหว่างค่าที่ได้จากโปรแกรมในกรณีที่ควบคุมอาคาร ด้วยมวลหน่วงปรับค่าแบบแพสสีฟหนึ่งหน่วยที่มีค่าอัตราส่วนความหน่วงคงที่ 10.4 เปอร์เซ็นต์กับ กรณีที่ใช้มวลหน่วงปรับค่าแบบกึ่งแอกทีฟที่มีการปรับค่าอัตราส่วนความหน่วงได้ในช่วง 10-11%

รูป ผ.4 แสดงการเปรียบเทียบผลที่ได้จากโปรแกรมกรณีที่ควบคุมการสั่นไหวของโครงสร้างด้วย มวลหน่วงปรับค่าแบบแพสสีฟหนึ่งหน่วยและมวลหน่วงปรับค่าแบบกึ่งแอกทีฟที่มีช่วงการปรับค่า สัมประสิทธิ์ความหน่วงใกล้เคียงกับค่าสัมประสิทธิ์ความหน่วงของกรณีแบบแพสสีฟ

91

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย พิสิฐ ยิ่งมโนกิจ เกิดเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2520 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร เข้ารับการศึกษาระดับขั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนอำนวยวิทย์ จังหวัด สมุทรปราการ จากนั้นเข้ารับการศึกษาต่อในระดับขั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่โรง เรียนฤทธิณรงค์รอนและโรงเรียนทวีธาภิเศก จังหวัดกรุงเทพมหานครตามลำดับ สำเร็จการศึกษา ปริญญาบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2540 และเข้าศึกษาต่อในระดับ ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิศวกรรมโยธา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการ ศึกษา 2541